

תלמודו בידו

דף נט עמוד ב

א] היכן הכהן הגדול שופך את שיירי דם הפר והשעיר ?

[מדף נט.]

ב] היכן שופך את שיירי דם חטאת הקריבה על המזבח החיצון ?

ג] האם הנהנה מדם קדשים מעל ?

ד] אכל דם קדשים שנעשה נותר או אכלו בטומאת הגוף, האם חייב משום אכילת נותר וטמא, ומנין ?

ה] מה דין בגדי הלבן שהכהן הגדול לבש ביום הכיפורים לאחר שנעשית מצותם ?

א] משנה: על היסוד המערבי של מזבח החיצון, שנאמר "אל יסוד אשר פתח אהל מועד". ועוד כי כאשר הכהן הגדול יוצא מההיכל, הרי פוגע תחילה ביסוד זה. רשב"י: על היסוד הדרומי של המזבח. שסובר שכל המזבח עומד בצפון העזרה, והיסוד הדרומי מכוון כנגד "פתח אהל מועד".

ב] משנה ורשב"י: על יסוד הדרומי של המזבח, כיון שבירידתו מן הכבש פוגע בו תחילה. ר' ישמעאל: על היסוד המערבי. ונלמד משפיכת השיריים של חטאות הפנימיות.

ג] מן התורה: אין מעילה בדמים. שנאמר "כי הדם הוא בנפש יכפר", בהוויתו יהא. וכשם שלאחר כפרה אין בו מעילה, הואיל וכבר נעשית מצותו ואינו נקרא "קדשי ה'", כך לפני הכפרה אין בו מעילה. מדרבנן: לר' מאיר ור' שמעון מעל, ומשלם את הקרן. לחכמים, לא מעל.

ד] נותר: אינו חייב, שנאמר "ואני נתתיו לכם על המזבח", שלכם יהא כחולין. טומאה: אינו חייב כרת משום אכילה בטומאה. שנאמר "על המזבח לכפר", ללמד שדין הדם כדין הקדשים רק לענין כפרה, אבל לא לענין אכילה.

ה] חכמים: טעונים גניזה. והמשתמש בהם מעל, שנאמר "והניחם שם". ר' דוסא: אסור לכהן גדול להשתמש בהם ביום כיפורים אחר, אך כהן הדיוט רשאי לעבוד בהם כל ימות השנה. ואין בהם מעילה.